

ROZJÍMÁNÍ NA ZPŮSOB KŘÍŽOVÉ CESTY K uctění sv. panny a mučednice Filomény

Úcta sv. Filomény se v našich krajinách v polovině 19. století tak velmi rozšířila, že její věrní ctitelé vyobrazili v Koclířově patnáct zastavení z jejího života a následně ji tak uctívali rozjímavou modlitbou na způsob křížové cesty. Každý má svou cestu. Každý z nás se může zamyslet, kde se setkává zastavení nebo utrpení spojené s Ježíšem Kristem

ÚVOD:

Nejmilosrdnější Ježíši! Shlédni z trůnu svého nekonečného milosrdenství na mne bídného hříšníka, a osvět' paprskem milosti Ducha sv. mé chladné srdce, abych osvícen rozjímání tvého přebolestného umučení, poznal svou malou víru a velikost svých nesčetných hříchů. Ať ve mně vzplane oheň tvé Božské lásky, abych se slzami opravdové kajícího omyl ve tvé krvi svou duši a k zadostiučinění, jako tvá sv. nevěsta Filoména, s radostnou myslí až do poslední krůpěje vyprázdnil kalich utrpení, který mi svou rukou podáváš. Prosím dej mi tu milost, abych se pokaždé vždy jasněji přesvědčil, že velikost tvé lásky k nám se musí měřit velikostí křížů, které jsou nám dány. Tímto přesvědčením mě ved' i nadále, chci nejen rozjímat o tvém přehořkém umučení, ale zároveň v myšlenkách přemítat, jak svatá Filoména již v tak útlém věku ozdobena tvými ranami, tak nevýslovně pro tebe trpěla. Ať rozjímání tvého umučení pohne mým zkroušeným srdcem a pohled na utrpení tvé sv. nevěsty ať mne povzbudí, abych trpělivým snášením všech protivenství zadostiučinil tvé spravedlnosti.

Ó slavná, panno a mučednice sv. Filoméno! Vypros mi u Ježíše a Marie tu milost, abych se skrze tvé utrpení rozhořel úctou, následoval tvé ctnosti a byl tak hoden věčně spolu s tebou velebit Ježíše Krista. Amen.

PRVNÍ ZASTAVENÍ

Rodiče v slzách prosí sv. Filoménu, aby přijala nabídku císaře Diokleciána – ona, ale volí ženicha nebeského a loučí se svými rodiči.

K: Milovaná sv. Filoméno, panno a mučednice!

odp.: Pros za nás Ježíše a Marii po všechny časy.

Úvaha k rozjímání

Rodiče zaslepení pozemskou slávou sv. Filoménu všemožně přemlouvali, aby si císaře Diokleciána vzala za manžela a zrušila tím slib věčné čistoty, který v jedenácti letech složila. Pokušení bylo pro třináctiletou dívku tím větší, čím více ji rodiče se vší mocí a výmluvností něžné péče lákali ke zrušení jejího slibu. Přemlouvají, lichotí, ale i hrozbami ji svádějí k nevěrnosti, padají jí k nohám a hořce naříkají a bědují. Trhají si s bolestí vlasy a v slzách volají: „Nejmilejší dceruško, drahá Filoménko! Smiluj se nad šedinami svých rodičů; rozpomeň se na naše bolesti, než jsi se narodila a na přání, která jsme ti splnili i na všechnu péči a lásku s jakou jsme tě vychovali! Myslíš, že jsme si od tebe zasloužili, abychom teď předčasně s hanbou zemřeli? Kdo nám na bude oporou ve stáří? Kdo nám jednou zatlačí oči? Kdo prokáže poslední službu? Podívej se, jak to bolí! Tuto hrst šedin vytrhla tvá neústupnost! Jak se ti jednou dobře povede, když nezachováš čtvrté přikázání? Budeš se zodpovídat z nevšímavosti k těm, kteří mají na zřeteli jedině tvé blaho. Vždyť jsi stále byla tak dobrou dcerou! Ach! Kam se jen poděla naše tak poslušná Filoménka! Kéž tě naše slzy obměkčí a staneš se císařovou nevěstou.“ – Takovým bědováním dorážejí rodiče na

její srdce. – Její duše krvácí, srdce se jí třese, oči slzí: v tomto pobouření pozdvihne zrak na sv. kříž a volá: „O můj Ježíši! Posilni mne v této hrozné době.“ A posílena křížem jde k rodičům: „Nejmilejší rodiče! Bůh ví, jak něžně vás miluji, ale mým ženichem je Ježíš Kristus, mé království je nebe. Nemohu a nesmím splnit vaše prosby a rozkazy; protože se sluší více poslouchat Boha než lidi.“ Vzápětí jim padne do náručí, něžně je objímá a loučí se: „Měj se dobře, nejdražší otče, měj se dobře, milovaná maminko! Tisíceré díky za vaše úzkosti a starosti, které jste pro mne podstoupili. – sám Bůh se stane vaší přehojnou odměnou – neodnímejte mi takovou nepatřičnou láskou mučednickou korunu!“ Plačící otec a vzlykající matka se vinou k Filoménu krvácejícímu srdci a dávají jí svolení k mučednické smrti.

Jak by i tebe hluboce nedojal tento obraz strastí ze života sv. Filomény?! Jak preveliký to byl boj, jak hrozné pokušení, ale jak skvělé vítězství! Zastyď se, že i při nejmenším pokušení tak bídně padáváš a vzývej sv. mučednici o pomoc:

Modlitba

Se zahanbením a pln obdivu klečím u tvých nohou, nepřemožená panno a mučednice, sv. Filoméno! Připomínám si ten srdcelomný okamžik, v němž na tebe vlastní rodiče se slzami dotírali, aby tě svedli k nevěrnosti. Úpěnlivě tě prosím: pro tyto své úzkosti mi přispěj na pomoc a stůj při mně v mém pokušení. Ty sama nejlépe víš, jak těžké je pokušení zvláště od těch milovaných, kteří jsou nám v srdci drazí. Právě proto se nade mnou smiluj a vypros mi od svého ženicha Ježíše Krista svou vlastní stálost ve všech pokušeních, a zvláště při hodině poslední, když budu umírat. Amen.

Sláva Otcí...

K: Panno pro tvé utrpení,

odp.: Chraň nás a ved' nás do života věčného. Amen

DRUHÉ ZASTAVENÍ

Dioklecián po marném lichocení a vyhrožování sv. Filoménu odsuzuje do vězení.

K: Milovaná sv. Filoméno, panno a mučednice!

odp.: Pros za nás Ježíše a Marii po všechny časy.

Úvaha k rozjímání

Sv. Filoména – třináctiletá dívenka bezmocně stojí před ukrutným Diokleciánem, který si rozpálen vši hříšností pevně umínil, že vyhladí všechny křesťany. Jeho tělo z jedné strany svírala nenávist k Ježíši Kristu a jeho věřícím a ze strany druhé nečistá žádost těla. Rozpálen dvojí náruživostí snaží se sv. pannu svest k odpadu od víry i k hříšné rozkoši. Střídají se lichotky, různé sliby, odměny, prosby a i hrozby, jen aby sv. Filoménu svedl. Vše bylo marné! Sv. mučednice svou víru i panenství důstojně hájí a odmítá veškeré návrhy, které jsou vítězné pro pomíjivý život. Dioklecián je naprosto zahanben a neví si se svou zuřivostí rady. Na to nechá před sv. Filoménu postavit ty nejděsivější nástroje mučení a říká jí: „Ty víš, že mám moc nad tvým životem i tvou smrtí. Do této chvíle jsem s tebou jednal shovívavě. Pohleď na ten krví pokropený skřípec, na tolik bičů, železné hřebeny, které jsou připraveny k roztrhání tvého těla za pomoci břitev a kos! Ubohé a politování hodné dítě! Ty si troufáš podstoupit tak strašlivá muka? Važ si svého mladého života! Zřekni se svého preludu o ukřižovaném Bohu, užívej života, buď po mé pravici v mé říši! Věř, že se nedám od tebe tupit. Běda, třikrát běda, jestli jsem mluvil nadarmo! Nyní si zvol.“ Na to sv. Filoména rozradostněná odpovídá: „Já jsem rozhodnuta. Vyvolila jsem si ženicha, jemuž se klaní slunce a měsíc. Jeho otec ženu nezná a jeho matkou je panna. S ním jsem zasnoubena a své panenství neztratím. Naopak, mé panenství ozdobí Boží důstojností. Jestliže mi chceš udělit milost, jen mě

co nejukrutněji muč, neboť s ním na kříži umřít je můj největší zisk!“ Dioklecián je její bojovností zahanben a posílá jí do žaláře.

Jak často se stává, že svému Bohu slibuješ věrnost, pokud se ti všechno daří. A když přijdou zkoušky a boje se všemi protivenstvími těla, duše i ducha, najednou jsi malomyslný a malověrný. Ach, jak jsi vzdálen od příkladu sv. Filomény. Odpros za svou nestálost modli se:

Modlitba

Slávy plná mučednice! Rozjímám nad tvou věrností při svůdných Diokleciánových nástrahách a jeho dvoření. Mé srdce je zahanbeno. Lituji svých pádů a nevěrností. Jak často jsem Ježíši sliboval nezlomnou věrnost: při svatém křtu, při svatém přijímání či v modlitbě, a opět jsem upadl a stal nevěrným, ano k své vlastní záhubě jsem se spojil i s největšími protivníky. Vypros mi, sv. Filoméno! Skrze Diokleciánovy vyhrůžky, kterým jsi odolala tu milost, abych od nynějška svému nebeskému ženichu, Ježíši Kristu, sloužil s nezvratnou věrností až do skonání. Amen.

Sláva Otci...

K: Panno pro tvé utrpení,

odp.: Chraň nás a ved' nás do života věčného. Amen

TŘETÍ ZASTAVENÍ

Sv. Filoména je zkoušena a truchlí v žaláři.

K: Milovaná sv. Filoméno, panno a mučednice!

odp.: Pros za nás Ježíše a Marii po všechny časy.

Úvaha k rozjímání

Pod císařskou zbrojnicí, v její nejhlubší části je úzký, tmavý žalář, do kterého nedopadne ani sebemenší sluneční paprsek. Ze stěn teče smrdutá voda, která naplňuje úzký prostor nákazou. Uprostřed stojí sloup, k němuž je sv. Filoména připoutána. Její nohy jsou přikovány ke kládě a poloshnilá sláma, hemžící se potvorami, jí slouží za lůžko. Tak málo světla je tu proto, aby strach ještě více vynikl a žalář se stal tím hroznější. Jaké je to trápení pro útlou, královskou dceru. „Na tomto místě,“ truchlí andělská dívka „mám tedy ode všech opuštěna, zemřít hladem!“ Zmocňuje se jí nevýslovná úzkost. Ďábel ji pokouší tisícero způsoby a představuje jí nastávající utrpení v tak děsivých obrazech, až se zmítá mezi malomyslností a svolením k odpadnutí. V této nejstrašlivější úzkosti srdce, ve které na ni peklo doráží se vším svým pokušením, poskytuje jí modlitba potřebnou úlevu. Tento děsný žalář, je proti pekelnému žaláři pouhou maličností! Co je můj hlad proti hladu zatracených duší? Co je tato temnota proti temnotě duší zavržených? Tady trpím jen krátký čas, ale kdybych byla nevěrná svému Ježíši, trpěla bych věčně. Vždyť i můj Ježíš byl spoután a v žaláři posmíván! Z lásky k němu chci trpět. V slzách líbám své okovy, neboť pro Kristovy okovy jsou mi zárukou jeho lásky!

Jak často ty pamatuješ na žalář věčného utrpení? Je okamžik, který potěší, ale hřích pak trápí věčně! Dovolíš-li ďáblu, aby tě lákal, obnovuješ nejen bolesti, které pro tebe Pán Ježíš trpěl, ale poutáš do řetězů také svou ubohou duši a za ně ji satan táhne k peklu.

Modlitba

Chvály nejhodnější panno a mučednice sv. Filoméno! Připomínám ti děsivá pokušení a hrozné boje, které tvé citlivé srdce muselo podstoupit v úplné opuštěnosti, v hladu a nahotě, v bolestech a v duchovní vyprahlosti v děsivém žaláři. Úpěnlivě tě prosím, abys mne skrze svá utrpení, která jsi v žaláři tvrdě prožila, ochránila od věčného pekelného žáru, těšila mě v očistci a u Ježíše pro mě vyprosila milost, abych s tebou mohl věčně v nebi Boha chválit a velebiti. Amen.

Sláva Otci...

K: Panno pro tvé utrpení,

odp.: Chraň nás a ved' nás do života věčného. Amen

ČTVRTÉ ZASTAVENÍ

**Dioklecián láká sv. Filoménu k smyslnostem,
šlape po ní a bije ji řetězy.**

**K: Milovaná sv. Filoméno, panno a mučednice!
odp.: Pros za nás Ježíše a Marii po všechny časy.**

Úvaha k rozjímání:

Dioklecián zapálený žádostivostí sestupuje denně do žaláře, kde sténá sv. Filoména. Odpoutá řetězy, podává jí k jídlu černé sousto chleba a zkaženou vodu a opakuje své d'ábelské choutky vždy dotíravěji než posledně. Slova provází chlípnými posunkami, aby tím jistěji dosáhl cíle. Jen zázračnou ochranou královny nebes, se tato andělská holubička zachraňuje před násilím pekelného dravce. Každý útok se odráží zpět k Diokleciánovi. Je plný hněvu, že prohrává se třináctiletým dítětem, navíc spoutaným v poutech. Sv. Filoménu proto sytí slovy své msty. Děsivě ji proklíná, na dlažbě po ní šlape a zuřivě ji bije řetězy. To se opakuje po 40 dní. Sv. panna, polomrtvá po každé Diokleciánově návštěvě. Čtyřicet dní leží na shnilé slámě, bez lidské pomoci, bez občerstvení, bez útěchy, zcela opuštěná. A přes toto kruté trápení, hledí ve skrytosti na utrpení Kristovo, a tak se jí zdá, že v žaláři je jí až sladké, ano i žádoucí. Co nejvíc trýzní její mysl a duši? Co je srdci této dívky nejhroznějšími mukami? Nestydaté řeči a posmívání korunovaného netvora. Jak hrozná muka musela snášet sv. Filomena celých čtyřicet dní, dovedou pochopit jen panny, které nadevšechno milují Ježíše.

Milý křesťane, pohleď na sv. Filomenu v žaláři. Jak častá a velká jsou pokušení násilím dorážející na její panenství. I přesto sv. Filoména chce raději na tisíckrát umřít, než zhřešit proti čistotě! A ty? – ach... ty snad ani nečekáš, až pokušitel přijde. Nikoliv, ty ho voláš a vyhledáváš si příležitosti, kdy nabízíš svou nevinnost ďáblu. Ano - je docela možné, že jsi se stal i zlodějem duší, ničitelem nevinnosti! Jak by ses mohl domnívat, že budeš v nebi vedle sv. Filomeny, když tak snadno propadneš pokušení. Vyžádej si milost zvítězit nad svou slabostí a modli se:

Modlitba.

Vítězná sv. Filoméno, která jsi v dlouhém mučení čtyřicetidenního žaláře zvítězila nad pokušením, když jsi odolávala všem nástrahám chlípného Diokleciána, cítím se před tebou zahanben. Jsem hluboce zarmoucen, že jsem podobným pokušením nejen lhostejně přihlížel, ale naopak jsem si v nich i liboval, a to ne pouze v myšlenkách, ale i slovem či skutkem a byl jsem, hlavně pro mladé, špatným příkladem. Má zaslepenost byla tak veliká, jako Diokleciánova. Vychvaloval jsem nevinnost a čistotu, ale žádosti byly v mé duši temnější než žalář, ve kterém jsi byla vězněna. Nejčistší panno a mučednice! Pro své zásluhy skrze zkoušky proti panenské čistotě, vypros mi slzy opravdové kajícínosti, abych jimi obmyl a v Beránkově krvi očistil své hříchy proti čistotě a byl tak hoden přebývat s tebou v nebi a chválil a velebil tvou vítěznou korunu panenství po věky věků. Amen.

Sláva Otci...

K: Panno pro tvé utrpení,

odp.: Chraň nás a ved' nás do života věčného. Amen

PÁTÉ ZASTAVENÍ

Svaté Filoméně se ve vězení zjevuje Panna Maria s děťátkem.

K: Milovaná sv. Filoméno, panno a mučednice!
odp.: Pros za nás Ježíše a Marii po všechny časy.

Úvaha k rozjímání:

Již sedmatřicátý den je sv. Filoména uprostřed nebezpečí a očekává každým okamžikem smrt. Najednou tmavý žalář zazáří nebeským světlem. Blíží se k ní Panna Maria, Královna panen, s děťátkem v náručí. Provází jí sbor svatých panen a andělů. V úžasu a překvapení se dívčino srdce zalévá pokorou, důvěrou a láskou. Vždyť jí vůbec ani na mysl nevstoupilo, že by jí Panna Maria mohla podat tak výmluvný důkaz své mocné ochrany. Na laskavý hlas Matky čistého milování, odvažuje se nesměle pozvednout své uslzené oči a řetězy obtížené ruce. S dětinskou prostotou volá: „Nejdobrotivější Matičko! Jak jsem si zasloužila, že mě se svým Božským děťátkem navštěvuješ na tomto místě hrůzy? Slituj se nade mnou, vysvobod' mě z tohoto místa nepravostí a uveď mě k hodům svého Synáčka!“ Matka Páně jí líbá a odpovídá: „Dcero moje! Ještě tři dny budeš v tomto žaláři trpět a pak, po čtyřiceti dnech, to místo strastí opustíš. Ale teprve potom, dřív, než budeš zcela vysvobozena, podstoupíš pro mého Syna přeukrutná muka ve strašném boji. Neděs se ale, rozmilé dítě! Vždyť jsi milována nad mnohé jiné, protože nosíš jméno mého Syna. Jmenuješ se Lumena, to znamená světlo. Můj Syn, tvůj ženich, je také nazýván světlem, hvězdou a měsícem. Mé

světlo pochází od Slunce, od Ježíše a tvé světlo vychází z nás obou. V tom právě spočívá tvá přednost, že jsi v tomto životě omilostněna stát se podobnou mému Synu, tvému krvavému ženichovi, nevýslovnými mukami. Upokoj se, já ti pomohu. Nyní tě ještě pokořuje slabost přirozenosti, pak tě ale povznese síla milosti. Kromě tvého anděla strážného bude ti, jako mé nejmilejší dceři, poslán na pomoc archanděl Gabriel, jehož jméno znamená sílu.“ Po těchto Matčiných slovech natahuje Jezulátko ručičky ke sv. mučednici a objímá ji. Maria vkládá její ruku v ruku Ježíšovu a panenský sbor zpívá vítěznou píseň k tajemství svatého zasnoubení. Na to úkaz zmizel.

Ty pak sv. Filomeno! Která nyní v nebeské slávě získáváš obdivuhodné příležitosti čerpat z nevýslovné lásky Panny Marie k nám lidem, vypros mi svou lásku k ní, abych spolu s tebou mohl věčně velebit její milosrdenství. Amen.

Modlitba.

Křesťanská duše, kdybych ti jen mohl ukázat lásku a péči Panny Marie o tvou spásu, jak by tvé srdce zahořelo láskou k ní. Miluj a cti Marii, protože ona je nebeskou bránou vedoucí k Ježíši.

Sláva Otci...

K: Panno pro tvé utrpení,

odp.: Chraň nás a ved' nás do života věčného. Amen

ŠESTÉ ZASTAVENÍ.

Svatou Filomenu ukrutně bičují. Když upadá do mdlob, přichází jí na pomoc archanděl Gabriel.

**K: Milovaná sv. Filoméno, panno a mučednice!
odp.: Pros za nás Ježíše a Marii po všechny časy.**

Úvaha k rozjímání:

Otvírají se brány paláce. Ke sloupu, který stojí na nádvoří, se hrne nesmírný dav. V zástupu bezcitných diváků je možno zahlédnout pevně spoutanou třináctiletou dívku. Jí po boku kráčí, jako lítá šelma, její mučitel a za ní, s hlasitým bědováním, se bolestně ubírají její rodiče, rvoucí si žalem vlasy. „Ubohé dítě“, ozývá se z nejednoho místa v davu. „Sotva se to útlé poupě začíná rozvíjet, hned má být násilně zničeno (utrženo, otrháno)!“ A už stojí u sloupu. Svaté dívce strhávají šaty z těla. Útlé ruce připoutávají na skřípec a celé tělo se prudce vyzdvihuje. Na nohy se pak přivazuje těžký kámen. Všechny údy se jí hrůzně vytahují z kloubů. Císař zavelí: „Velebíš-li bez ustání svého ukřižovaného Boha, buď tedy stejně s ním i bičována!“ Přistupuje sedm holomků a povětrím fičí bičíky okované ostrými hvězdičkami. Panenské tělo je jen jednou velikou ranou, maso se odchlípuje od kostí a po nádvoří se rozstříkuje krev. Pochopy opouští síla. Další pak s ještě větší zuřivostí opakují totéž hrozné divadlo. Krev se leje v proudech. Svatá mučednice důvěrně hledí k nebi a vzdychá: „Ježíši, Maria, stůjte při mně!“ Celá vysílená, téměř umírající, klesá do své krve. Svatý archanděl Gabriel jí

spěchá na pomoc. Je tak neskutečně zmrzačena, že i krvežíznivý tyran je pohnut soucitem.

Toho bolestného a hrozného bičování jí však bylo zapotřebí k tomu, aby se jí připodobnila bičovanému Ježíši. Co jí ale ranilo neskutečně více, čím mnohem bolestněji bičovali nevinnou duši, bylo obnažení jejího panenského těla před očima nestoudných pohanů. Byly to jejich oplzlé šprýmy, které musela poslouchat.

Jak dojmavé divadlo! Nuže, křesťanská duše! Ty jsi na křtu slovy kněze: „Přijmi bělostné roucho a dones je neposkvrněné až před trůn našeho Pána Ježíše Krista!“ skutečně obdržela roucho nevinnosti. A nepošpinila jsi je snad svými nedovolenými smělostmi? Neroztrhala a neztratila jsi je dočista? Neobnovovala jsi tím, co z tebe vzešlo, všechny Ježíšovy rány? Neukřižovala jsi ho znovu ve svém srdci? Ach Bože! Jak zbičovaná chlípnými hříchy stojí tvá ubohá duše před tváří Boží!

Modlitba.

O, můj Ježíši! Byl jsem tak nešťastný, že jsem svými nesčetnými hříchy obnovoval tvé umučení. Každým z nich jsem udeřil tvé nejsvětější Tělo. Svůj šat nevinnosti jsem ztratil; tvoji milost nohama pošlapal! O dobrotivý Ježíši! Nehleď na mé nepravosti, ale na své svaté rány. Pohleď na panenskou krev, kterou z lásky k tobě při bičování prolila i tvá vyvolená nevěsta, sv. Filoména. Pro zásluhy tohoto bičování a pro její bolesti při obnažování, které ji sjednotilo s bolestmi tvého umučení, buď mi milostiv. Amen.

Sláva Otci...

K: Panno pro tvé utrpení,

odp.: Chraň nás a ved' nás do života věčného. Amen

SEDMÉ ZASTAVENÍ

Svatou Filoménu v žaláři zázračně léčí dva andělé.

K: Milovaná sv. Filoméno, panno a mučednice!

odp.: Pros za nás Ježíše a Marii po všechny časy.

Úvaha k rozjímání:

V nejtrýznivějším stavu bolesti byla sv. Filoména vyzdvižena z krve, do které u sloupu klesla, a zavlčena do žaláře. Tyran rozhodl, že má v nepochopitelných bolestech na tomto místě hrůzy zemřít. Na mokré dlažbě zde leží třináctiletá dívka. Rány se zapalují, šírající palčivost zimnice stravuje poslední sílu. Bez pomoci, bez ulehčení, stejně jako její božský ženich Ježíš, žádá ve své žízni o doušek studené vody, která se jí však nepodává. Dostavuje se smrtelný zápas. Zmírajícími rty vzývá Ježíše a Marii o pomoc a odevzdaně očekává smrt. A hle! Ježíš posílá archanděla Gabriela, který s jejím svatým andělem strážným léčí smrtelné rány. Okamžitě získává dokonalejší a stálejší zdraví, než měla před mučením. Její tvář září nadpozemskou krásou a ztrápený duch nyní prahne po vždy větším utrpení. Svatí andělé s ní až do svítání viditelně rozmlouvají o nebeské slávě a naplňují ji nevýslovnou slastí.

V tomto sledu obvykle probíhají navštívení Páně; uvádí duši až k branám smrti, dovolujíc ať, účastna všech bolestí a zkoušek, dobojuje celý boj, aby jí pak nečekaně, právě tam, kde oko smrtelníka vidí jen záhubu a opuštěnost, sám zázračně přispěchal na pomoc.

Své věrné služebníky nemůže Bůh opustit! Opouští jen toho, kdo jej dříve sám opustil skrze smrtelný hřích. Vždy je to Bůh, kdo je opouštěn jako první. A právě toto opuštění Boha ve svém důsledku přináší i následné opuštění člověka jím samým. Křesťansky a moudře jedná pouze ten, kdo se v temnotě víry nechává vést rukou božské prozřetelnosti až k stínu smrti v přesvědčení, že ho Pán, pokud to bude k prospěchu jeho duši, i zázrakem vysvobodí.

Odevzdej se tedy zcela božské prozřetelnosti a modli se:

Můj Bože! Ty jsi mne skrze svého proroka ujistil, že sis mé jméno vepsal do dlaně, a kdyby snad i matka na své novorozeňátko zapomněla, ty nezapomeneš, neboť i všechny vlasy mé hlavy máš spočítány. Nejdobrotivější Otče! Děkuji ti za tuto nevýslovnou něhu. Dávám si nezrušitelné předsevzetí, že se po celý čas svého pozemského putování úplně odevzdám laskavému vedení tvé božské prozřetelnosti. Vládni mnou podle svého zalíbení. Ve slasti i strasti, vždy budu líbat tvoji otcovskou ruku. Ty pak, oslavená mučednice Filoméno, která jsi na sobě zázračně zakusila otcovské řízení božské prozřetelnosti, vypros mi dokonalé sjednocení a odevzdanost do vůle Boží za všech okolností, a zvláště v protivenství, abych mohl šťastně doputovat do věčné vlasti. Amen.

Otče náš..., Zdrávas Maria..., Sláva Otci...

K: Panno pro tvé utrpení,

odp.: Chraň nás a ved' nás do života věčného. Amen

OSMÉ ZASTAVENÍ

Dioklecián a jeho dvořané opět lákají svatou Filoménu k odpadu od víry.

K: Milovaná sv. Filoméno, panno a mučednice!

odp.: Pros za nás Ježíše a Marii po všechny časy.

Úvaha k rozjímání:

Rozzuřený Dioklecián byl vyveden z míry, když mu bylo ráno oznámeno, že Filoména nejen žije, ale je naprosto zdravá. S nejvyšší nedočkavostí rozkázal, aby byla předvedena. Sličnost její tváře, velebnost vzrůstu a spanilost celého chování vyzařovaly něco nadpozemského. Z dosud neuhašené náruživosti v tyranově srdci vyšlehl nový divoký plamen, rozdmýchaný pekelným duchem. Začal tedy boj na život a na smrt. Dioklecián vychvaloval moc svého bůžka Peruna, který prý svatou dívku, v opojení její krví, uzdravil a projevil tak vůli povýšit ji za císařovnu světové říše římské a po smrti i k pohanské božské důstojnosti. Svoji domnělou moudrost však odůvodňoval tak nesmyslně, že ho sv. mučednice zahanbila několika slovy. V zápase proti svaté dívce proto tyranovi pomáhali i jeho dvořané a přední učenci. Jejich přemlouvání, dokazování, lichocení, litování, hrozby i zaklínání bičovaly její duši jako krupěje divokého deště. Svádění trvalo téměř celý den a svatá dívka musela čelit všem těm vychytralým námitkám v naprostém osamění. Skutečně! Byla to úloha vyčerpávající i pro ducha

nejsilnějšího muže, natož pro útlou dívenku. Nicméně sv. Filoména, posilována Duchem svatým, zahanbila všechny učence a velebnost i původ božské víry v Krista, jakož i pošetilost, zaslepenost a ohavnost pohanství odhalovala tak pádně, že nejen Dioklecián, ale i všichni jeho pomocníci museli umlknout.

Je to způsob, kterým peklo stále znovu doráží na lidské srdce, ačkoli je už ve svých pokušeních mnohokrát bralo svým útokem nadarmo. Pokud chceš mít pokoj, buď vždy připraven k boji; protože lidský život je ustavičný boj a příslušnou zbraň k němu musíš s nezvratnou důvěrou vymáhat z nebe neumdlévající modlitbou vroucího rozjímání. Bez modlitby, podle slov sv. Terezie, není Ďáblova pokušení zapotřebí, protože padáš svou vlastní slabostí.

Modlitba

Svatá Filoméno! Pro velkou milost, jíž Duch svatý osvítil tvůj rozum a posilnil tvé srdce, abys všechny námitky v jednotě shromážděných nepřátel překonala, pokorně tě žádám: Vypros mi od Ducha svatého milost, abych v každém pokušení jasně poznával, jak hanebný by byl můj pád, kdybych k němu přivolil a jak nevýslovná by byla má bída, kdybych tak, dbajíce více pokušitelova lákání než Božího hlasu, svého Boha ztratil. Vyžádej mi milost, abych raději zemřel nyní, když, jak důvěřuji, setrvávám v Boží lásce, než abych svolením ke zlému pokušení zmařil svůj život. Amen.

Sláva Otci...

K: Panno pro tvé utrpení,

odp.: Chraň nás a ved' nás do života věčného. Amen

DEVÁTÉ ZASTAVENÍ

**Svatou Filoménu s kotvou vrhají do Tibery,
andělé jí však zázračně zachraňují.**

K: Milovaná sv. Filoméno, panno a mučednice!

odp.: Pros za nás Ježíše a Marii po všechny časy.

Úvaha k rozjímání:

Uražená pýcha a zhrzená láska rozdmýchaly v Diokleciánově srdci nejvyšší zuřivost. Rozhodl se pohřbít památku na svatou mučednici v hloubi Tibery. Z římských ulic se sbíhá dav bezcitných diváků, aby se na tomto utopení povyrazil. Na krk svaté dívky je provazy připoutána přetěžká kotva a krutovládce vydává povel: „Vrhňte tu ničemnici do Tibery!“ Pochopové ji vrhají doprostřed řeky, svatá mučednice se žehná znamením kříže. Dva andělé střelhbítě odvažují kotvu, která okamžitě klesá ke dnu. Jejich ruce mezitím přenášejí svatou dívku nad hladinou Tibery tak opatrně, že ji ani krůpěj vody nesmočí, až na protější břeh k žasnoucím zástupům hlásajícím víru v Ježíše Krista. Tisíce hlasů velebí Boha křesťanů, mnoho pohanů se obrací ke Kristu a doslovně se plní slova Ducha svatého: „Šťastná neplodná žena, jež je bez poskvrny ta, jež nepoznala hříšný svazek, vždyť ona ponese plody při navštívení duší. On o tobě dal příkaz svým andělům, aby tě chránili na všech tvých cestách“.

Kolikrát už byla tvá duše sevřena tíží smrtelného hříchu, vahou metráku ji drtícího, vznášeje se nad šklebící se propastí věčného zatracení a jedině jeho všemohoucnost tě skrze ruce anděla strážného ještě zadržela!? Nebo se snad domníváš, že to je menší zázrak než ten, který se stal se sv. Filoménou? Kde je tedy tvá vděčnost? Kde jsou tebou obrácené duše, jak to vidíš při její záchraně?

Modlitba

Nejlaskavější Spasiteli! Vzdávám ti nekonečné díky, že jsi ve svém nevýslovném milosrdenství seslal k mé ochraně nebeské kníže a zachránil mě tím od věčného zatracení tak mnohonásobně zaslouženého smrtelnými hříchy. Jako náhradu za moji dosavadní nevděčnost ti obětuji slavné zásluhy sv. mučednice Filomény a žádám tě, abys na její mocnou přímluvu moji ubohou duši, při mém skonání mezi dvěma světy se vznášející, dal skrze mého strážného anděla přenést na pravý břeh blažené věčnosti. Amen.

Sláva Otcí...

K: Panno pro tvé utrpení,

odp.: Chraň nás a ved' nás do života věčného. Amen

DESÁTÉ ZASTAVENÍ.

Svatou Filoménu vláčejí římskými ulicemi a ukrutně zraňují šípy; v žaláři se však opět uzdravuje.

**K: Milovaná sv. Filoméno, panno a mučednice!
odp.: Pros za nás Ježíše a Marii po všechny časy.**

Úvaha k rozjímání:

Zázračné zachránění sv. Filomény Diokleciánovu zuřivost ještě víc rozdráždilo. Rozkázal tedy, aby byla vláčena římskými ulicemi. Obnaženou ji přivazují za nohy k ohonům divokých koní. Ulice jsou posypány ostrými kamínky, skleněnými střepy a trnám. Přes ně je útlá dívka vláčena. Záda jsou celá odřená, hlava na mnoha místech smrtelně zraněná, maso se odchlípuje od kostí. Ulice jsou jedním dlouhým krvavým pruhem. Zběsilí koně tříští svými kopyty dívčiny nohy tak, že je co nejžalostněji zmrzačena. Právě ji dovlékli na popravčí místo a vida, že nade všechno očekávání ještě žije, snaží se jí násilím dobít. Připoutávají ji provazy ke sloupu a o závod na ni vrhají šípy. Pohled na ni je nad pomyslení děsivý. Na celém těle není zdravého místa. Z břicha jí vyhřezávají vnitřnosti. Celé tělo je jedinou krvavou ranou. V moři nadlidských bolestí skomírajícími rty vzdychá: „Ježíši, Maria, Josefe! Stůjte při mně v mé smrti!“ Od sloupu pak odvázanou, v bezvědomí ležící v krvi, ji tyran rozkáže dovléci do žaláře, aby tam dokonala. Její smrt byla pro četné těžké rány nevyhnutelná. A smrtelný zápas se skutečně dostavil. V tom okamžiku však Božský Ženich vine

její duši ve vytržení myslí k svému Nejsvětějšímu Srdci, Matka Páně jí blahopřeje k hrdinsky přestálým mukám a ukazuje na neuvadající korunu vítězství v nebi. S východem slunce přichází sv. mučednice z vytržení opět k sobě a je zázračně zcela uzdravena, veselejší, spanilejší a silnější, než kdy předtím byla a prahne touhou pro Ježíše trpět stále víc, aby mu i v nebi v jeho věčné slávě byla podobnější. Utrpení pro Ježíše v sobě skrývá tajemství svaté moudrosti, jinak by sv. Filoménu na důkaz své převeliké lásky nebyl prováděl vždy k novým a vždy větším trápením, na něž ji zázračně připravoval.

Nikdy nezapomeň slova, která řekl sv. Terezii: „Má láska k duším se musí měřit podle utrpení. Co jiného bych jim měl dát na důkaz své lásky nežli to, co jsem sám obdržel od svého Otce? Jestliže jsem já, jediný Syn Boha Otce, musel tak mnoho trpět, jak by se mohla některá duše domnívat, že se k mému Otci dostane bez utrpení?“

Modlitba

Až dosud se mé srdce trápení děsilo, zmocňovala se mě vůči němu jakási tajemná ošklivost. Avšak, můj Ježíši! Od nynějška ho chci přijímat z tvých otcovských rukou s radostným nebo alespoň odevzdaným srdcem. Ty pak, ó sv. Filoméno! Vypros mi pro svá nevýslovná muka, která jsi vytrpěla při vláčení a vrhání šípů, takovou milost, abych tady pro Ježíše svobodně trpěl a po své smrti k jitřence věčné slávy dospěl. Amen.

Sláva Otci...

K: Panno pro tvé utrpení,

odp.: Chraň nás a ved' nás do života věčného. Amen

JEDENÁCTÉ ZASTAVENÍ.

Na sv. Filoménu po dvakrát vrhají šípy, ty se však obracejí a šest lučištníků zabíjejí.

**K: Milovaná sv. Filoméno, panno a mučednice!
odp.: Pros za nás Ježíše a Marii po všechny časy.**

Úvaha k rozjímání:

Když žalárník zrána otvírá žalář, vidí svatou dívku skvějící se nadpozemskou spanilostí. Obklopuje ji nebeská zář. Nechce věřit svým očím. Vidí však, že to není žádný klam. Dal o tom tedy zprávu císaři. Tuto neuvěřitelnou událost musí pak, z jeho příkazu, vyšetřovat i mnozí další. Ve shodě s žalárníkem i oni potvrzují zázrak. Krutovládce zuřivostí zběsilý běhá po paláci křičíc: „Tak dlouho ji musí šípy rozbodávat, až před mýma očima zemře.“ Po třetí se tedy sv. Filoméně strhává oděv z těla a připoutává se k sloupu na nádvoří. Neobyčejnost zázraku se střelbitě rozšířila po Římě. Následkem toho byl divácký dav teď nejpočetnější. Této příležitosti chtěl Dioklecián využít, aby je nejhroznějšími mukami všechny odstrašil od vyznávání křesťanské víry. Vyhledávají se nejostřejší střely a lukostřelci se rozestavují do polokruhu. Dioklecián velí: „Střelte!“ Avšak čím víc lučištník napíná luk, čím víc se namáhá, aby vystřelil, tím pevněji šíp na luku sedí. Moudrostí Boží se tak díky této události pohnula mnohá zatvrzelá pohanská mysl. Dioklecián si počíná jako smyslů zbavený a křičí: „Chrání se kouzly! Odoláme jim

ohněm!“ Pak uvažuje, zač bych stál, kdyby mě ta kouzelnice přemohla před zraky takového nesčetného davu?“ Střely se rozpalují ve výhni a dovnitř se lije hořící smůla. Znovu se střílí na svatou dívku. Ta vzývá Božského Ženicha, který ji chrání ještě nápadnějším divem. Žhavé střely létají až k ní, tam se však obracejí a zabodávají se do srdcí lučištníků, kteří za hrozného sténání umírají. Stále noví lukostřelci střílí na svatou mučednici. Pokaždé se, ale žhavé šípy obracejí zpět na ně, zraňují je a šest z nich zabíjejí. Svatá dívka nahlas vyznává božský původ víry v Krista, a tak pádně dokazuje pohanskou pošetilost, že si císař zahanbením neví rady.

Svatý apoštol národů nás napomíná, ať si ke své ochraně především bereme štít víry, abychom jím mohli odrazit všechny ohnivé šípy Zlovolníka (Ef 6,16). A kdy asi bylo nutnější ozbrojit se štítem víry než za našich dnů, kdy nevěra bojuje proti svaté katolické víře všemi možnými způsoby? „Kdybychom i všechno ztratili,“ volá sv. Jan Zlatoústý, „zachováme-li víru, jsme přebohatí.“

Modlitba

Ó slavná Mučednice! Připomínám si tu obzvláštní ochranu, kterou tě Ježíš Kristus podvakerát zázračně zachránil od žhavých šípů, které obrátil proti tvým katům. Žádám tě pokorně: vypros mi od něj milost, ať jako ty vždy a všude vyznávám svatou katolickou víru. Ať všechny námitky proti ní po tvém vzoru odrážím k zahanbení nepřátel a přivádím je tak k poznání pravdy, abych se sv. Terezií mohl na smrtelném lůžku radostně volat: „Pane Ježíši! Já jsem dítětem tvé svaté církve!“ Amen.

Sláva Otcí.

K: Panno pro tvé utrpení,

odp.: Chraň nás a ved' nás do života věčného. Amen

DVANÁCTÉ ZASTAVENÍ. Svatou Filoménu stínají.

**K: Milovaná sv. Filoméno, panno a mučednice!
odp.: Pros za nás Ježíše a Marii po všechny časy.**

Úvaha k rozjímání:

Z lidského davu se ozývají hlasy vychvalující křesťanskou víru. Krutovládci se začínají v mysli rodit těžké výčitky nad vlastní ukrutností. Místo odstrašení zástupů, docílil pravého opaku – jejich vyznání víry v Krista ukřižovaného. Celého množství se zmocňuje pohnutí. Císař lekaje se vzbouření, nechává sv. Filoménu narychlo setnout. Světice plesá, že je jí přáno odebrat se k Beránkově hostině. Rozradostněná kleká, pozdvihuje své oči i ruce k nebesům a modlí se: „Tak tedy, můj Božský Ženichu, ten žádoucí okamžik, v němž na tebe po celou věčnost budu patřit a na tvém láskyplném srdci odpočívát, se již přiblížil. Díky tobě, že jsem se narodila ve svaté katolické církvi, že sis mě vyvolil za svoji choť, utrpením sobě připodobnil, mé panenství neposkvrněné zachoval a nyní mě voláš k věčnému zasnoubení. Buď všem, kteří mě vzývají dobrotivým pomocníkem; chraň panice a panny, zvláště pak nevinné děti, aby svou nevinnost neztratily; slituj se nad rodičími matkami a nedopusť, aby některý z mých ctitelů zahynul navěky. Do tvých nejsvětějších ran, ó můj Ježíši, poroučím svou duši!“ V mnoha očí se objevují soustrastné slzy, katovi se třese ruka, jako by sám měl být sťat. Vyděšen hrozným tyranovým proklínáním stíná svatou Filoménu. Vítězná hlava leží v prachu a hluboce dojaté shromáždění se rozchází.

Nebude to trvat dlouho a bude odbíjet i tvá poslední hodina. Kéž by byla tak šťastná, jako byla ta svaté Filomény! Jak převeliký počet hříchů tě v tomto rozhodném okamžiku poděsí! Neodkládej

pokání, vzývej sv. Filoménu, aby ti v poslední hodině byla nápomocna a modli se:

Modlitba

Ó svatá Filoméno! Lekám se zvlášt' svého smrtelného zápasu. Přispěchej mi na pomoc, když pekelní duchové budou chtít uvrhnout mou ubohou duši do zoufalství. Přijď mě potěšit s Ježíšem a Marií; posilni mou víru, rozmnož mou naději v nekonečné milosrdenství Boží a rozněť mou slabou lásku; dodej mé úzkostné duši statečnosti, odpovídej za mne pekelnému nepříteli a připomeň mi, abych vzýval nejsvětější jména Ježíše a Marie. Přimluv se za mne u spravedlivého soudce a dokaž, že svému věrnému ctiteli nedáš zahynout. A protože mi snad nebude ve smrtelné úzkosti možné tě vzývat, pro zásluhy tvé mučednické smrti tě o to úpěnlivě prosím již nyní, s důvěrou že mou prosbu vyplníš tak, jak od tebe očekávám. Ó Maria! Pro lásku, s níž jsi sv. Filoménu podporovala v posledním zápase, buď mi matkou i v mé poslední hodině.

JEŽÍŠI, MARIA, JOSEFE, FILOMÉNO! DO VAŠICH RUKOU POROUČÍM SVOU DUŠI. AMEN.

Sláva Otci...

K: Panno pro tvé utrpení,

odp.: Chraň nás a ved' nás do života věčného. Amen

TŘINÁCTÉ ZASTAVENÍ.

Svatá Filoména od andělů do nebe vnesená.

K: Milovaná sv. Filoméno, panno a mučednice!

odp.: Pros za nás Ježíše a Marii po všechny časy.

Úvaha k rozjímání:

Z krvavého popraviště se svatá Filoména vznáší k věčnému vítězství v nebi. Andělé, svědkové těch hrozných utrpení, ji spolu s nástroji jejího mučení doprovázejí k Beránkově hostině. U nebeských bran slyší ženichův líbezný hlas: „Pojď, má nejmilejší nevěsto! Vstup do věčného pokoje slavná vítězko a přijmi korunu; pojd' má vyvolená dcero“ a odpočiň si na mém srdci; pojd' obhájkyně mé víry! Vezmi si svoji odměnu!“ A svatá dívka, jako láskou dýchající holubice, již překročila práh nebeského Jeruzaléma. Maria, Matka krásného milování, objímá svoji nejmilejší dceru a představuje ji jako novou členku běloskvoucímu panenskému zástupu. Přemožena něžností a láskou Matky Boží, padá jí sv. Filoména k nohám a objímajíc je volá: „Ach, moje matičko! Jak jsem si to od tvé lásky zasloužila!? Dovol, abych po celou věčnost mohla líbat tvé nohy!“ Maria si ji však vine k srdci a říká: „Bud' veleben Trojjediný Bůh, že tě už vidím v nebi. Můj strach, že bys v těch nesčetných pokušeních mohla zahynout, už navěky pominul!“ – Teprve nyní v nebeské záři Filoména poznává, s jakou mateřskou něžností ji Maria chránila. Vedena Matkou Páně a provázena sborem svatých panen blíží se k trůnu Ježíše Krista. Všechny andělské kůry, kterými se vznáší, opakují: „Blahoslavení zemřelí, kteří umírají v Pánu! Blahoslavení, kteří jsou pozváni k Beránkově svatební hostině!“ Už stojí před trůnem Ježíšovým a klaníc se padá mu k nohám. Pán ji zvedá a vine k srdci. Opojena láskou volá: „Ach, můj ženichu! Za tak malé utrpení, taková nepochopitelná radost?“ – Její duše se noří

do nesmírné hlubiny Boží a ozdobena korunou panenství a mučednictví na věky stojí před trůnem Božím, následující Beránka, kamkoli jde; její ústa zpívají novou píseň, kterou žádný smrtelník zpívat nemůže a požívá radosti, kterou oko nevidělo, ucho neslyšelo, již lidské srdce ani netušilo.

Jak moudře sv. Filomena jednala, když po kratičký čas trpěla, aby se věčně mohla těšit v Bohu. Ano, rozmilá duše! Nebe stojí za to, abys pro něj všecko, i život obětovala; neboť co by bylo platné člověku, kdyby získal celý svět, ale na své duši utrpěl škodu?

Modlitba

Mučednice plná slávy! Nyní stojíš před nebeským ženichem, ozdobena panenskou korunou a opojena radostmi nekonečně převyšujícími veškeré lidské představy. Co byla všechna ta utrpení, sama o sobě tak hrozná, v přirovnání ke slávě, kterou sis jimi vydobyla? Z celého srdce se z toho raduji a prosím tě, abych se mohl, až v očistci podstoupím zadostiučinění za všechny své hříchy, ve svém srdci radovat věčně i spolu s tebou a patřil na tebe tváří v tvář. Amen.

Sláva Otci...

K: Panno pro tvé utrpení,

odp.: Chraň nás a ved' nás do života věčného. Amen

ČTRNÁCTÉ ZASTAVENÍ.

Ostatky sv. Filomény jsou nalezeny v římských hrobkách a oslaveny zázraky.

K: Milovaná sv. Filoméno, panno a mučednice!

odp.: Pros za nás Ježíše a Marii po všechny časy.

Úvaha k rozjímání:

Těla svatých jsou údy Kristovými, chrámy Ducha svatého (I. Kor. 6,15-19) i Nejsvětější Trojice (Jan I 3,24). Jsou to příbytky velmi svatých duší. Jakou zcela zvláštní, nepochopitelně vznešenou, skrze Boha a v Bohu téměř nekonečnou hodnotu mají tedy ostatky svatých!

Z toho, co tu bylo o ostatcích řečeno je zřejmé, že všechny musí jednou být ostatky svatých, jinak bys totiž byl zavrženým navěky. Ach! Neposkvrňuj údy Kristovy na svém těle, nevyháněj Ducha svatého a jako před hadí tváří utíkej před každým hříchem!

Modlitba

Sladce odpočívá tvé tělo svatá Filoméno! Od přehrozných muk, které jsi pro víru a zachování panenství podstoupila, očekávajíc své radostné podoby, až je Kristus vzkřísí a přioděje nebeskou slávou. Jak veliké bude toto oslavení, pokud jsi již nyní, jeho téměř první vzkříšení, slavila tím, že se tvé ostatky oslavují neslýchanými zázraky. Pro tyto divy a tvé budoucí věčné oslavení, vypros mi tu milost, abych své tělo i duši chránil i od nejmenší poskvrny hříchu, s tebou povstal

v soudný den z hrobu k oslavení a v něm spolu s tebou věčně
mohl na Boha patřit tváří v tvář. Amen.

Sláva Otci.

K: Panno pro tvé utrpení,

odp.: Chraň nás a ved' nás do života věčného. Amen

přechází se do kostela Otče náš ..., Zdravas ...

PATNÁCTÉ ZASTAVENÍ.

Tělo sv. Filomény je vystaveno v kostele Matky milosti v Mugnáně a její přímluva se vyzývá na celém světě.

K: Milovaná sv. Filoméno, panno a mučednice!

odp.: Pros za nás Ježíše a Marii po všechny časy.

Úvaha k rozjímání:

To je ten, kdo miluje své bratry a izraelský národ, ten, kdo se mnoho modlí za lid i svaté město. Je učením Písma svatého, že se svatí v nebi za věřící mnoho modlí. A obzvláště přímluva sv. Filomény, osvědčená neslýchanými divy, na sebe poutá pozornost celého křesťanského světa. Její svaté tělo odpočívající před našimi zraky na oltáři v Mugnánském kostele je sice mrtvé, ale její setnutá hlava je pro nepřítel mnohem hrozivější než tehdy, když ze sebe ještě vydávala hlas; podobně i hlava sv. Jana Křtitele děsila bezbožníky mnohem víc, když byla němá přednesena na míse, než dokud mluvila; neboť i krev sv. mučednice má svůj hlas. A kam až proniká tento hlas? Proniká od země k nebi, dosahuje sluchu Nejvyššího. Prosí za nás o milost, volá o milosrdenství, žádá naše spasení.

Rány, které utržila sv. Filoména, krev, kterou prolila pro Krista; smrt, kterou podstoupila, ji činí výmluvnou před trůnem Božím. Důkazem toho jsou nespočetné zázraky, díky nimž je nazývána „Divotvůrkyní devatenáctého století.“ Je vyzývána jako patronka rodičích matek, přítelkyně dětí, oko slepých, ucho hluchých, jazyk němých, noha kulhavých, hrůza pekla, vysvoboditelka z nebezpečí, uzdravení beznadějně nemocných, pomocnice ve všech záležitostech a křísitelka mrtvých. Právě oznámení těchto divů tak zvláště rozšířilo slávu sv. Filomény po celém křesťanském světě, že se málokterý svatý ctí tak všeobecně, jako právě ona. Ve všech zemích světa, ve všech stavech a pokoleních

se k její poctě konají nevídané slavnosti. Papežové, církevní knížata, biskupové, králové i císaři doporučují její ochraně sebe i své chráněnce. Už její jméno přitahuje tak líbezně, že každé srdce bývá pohnuto touhou dozvědět se o ní něco víc.

I ty se v úžasu spoj s nespočtenými ctiteli této Svaté, zvol si ji za patronku a volej:

Modlitba.

Moje vyvolená orodovnice, laskavá těšitelko, mocná pomocnice, sv. Filoméno! Mé srdce plane radostí a horlivostí, když tě zřím tak oslavenou v nebi. Chválí tě andělé, oslavuje země a tisíce tě velebí klečíce před tvým oltářem. I já bídny hříšník k tobě pozvedám své ruce a volím si tě pro celý čas svého života za mocnou přímluvkyni u Ježíše a Marie. Pamatuj, ó milosrdná panno! Že nebylo dosud slýcháno, aby tě kdy někdo nadarmo vzýval o pomoc. Nespočetné zázraky, které Bůh koná vždy, když se vzývá tvé jméno dosvědčují, jak ráda pomáháš. A protože jsem si tě vyvolil za svoji patronku, svěřuji ti své tělo i svou duši, svůj život i okolnosti mého vezdejšího putování. Vyžádej mi u Ježíše odpuštění hříchů, šťastnou hodinku smrti a nepřestávej u Boha orodovat tak dlouho, dokud mě, svého svěřence, neuvidíš u sebe v nebeském království. Amen.

Sláva Otci...

K: Panno pro tvé utrpení,

odp.: Chraň nás a ved' nás do života věčného. Amen

Závěrečná modlitba.

Slávyplná mučednice! Přijmi tuto pobožnost, kterou jsme nyní, rozjímáním tvých slavných utrpení, konali ke cti a chvále Boží, nejsvětější Bohorodičky Marie i ke tvé oslavě. Upevni svým příkladem v našem srdci všechna dobrá předsevzetí, která jsme učinili a povzbuzuj nás svou přímluvou, abychom je i v životě uskutečnili. Vypros nám milost skutečného napravení života, velké zkroušenosti a lásky k Ježíši a Marii a konečně i setrvání v dobrém. Stůj při nás ve smrtelném zápase a obzvláště tam se ukaž mocnou ochránkyní. Odpusť také všechnu roztržitost, jíž jsme se svojí křehkostí dopustili; doplň z hojnosti svých zásluh vše, co nám schází na cnostech, abychom se skrze zásluhy Ježíše Krista a tvoji přímluvu brzy dostali z očistcových muk k tobě a s tebou věčně chválili téhož Ježíše Krista, který s Bohem Otcem i Duchem svatým kraluje Bůh na věky věků. Amen.

Otče náš..., Zdrávas Maria..., Sláva Otci...

Milovaná sv. Filoméno, pros za nás Ježíše a Marii!

Modlitba sv. Alfonse z Liguori.

Ó Matko mého Boha, nejsvětější Panno Maria! Tak nesčetněkrát jsem si již za své hříchy zasloužil peklo! Možná že již při mém prvním hříchu by se byl vykonal ortel odsouzení, kdybys ty, nejmilosrdnější Matko, nebyla zadržela božskou spravedlnost, a mocí své lásky nepohnula mé tvrdé srdce, aby v tebe složilo celou svou důvěru! Ach! A do kolika jiných čtených nepravostí a provinění bych pak ještě byl upadl při všech těch nebezpečných sváděních ke hříchu, která mě potkávala, kdybys ty, nejmilostivější Matko, nebyla mne od nich chránila milostmi, které jsi pro mě vyprosila u svého Syna? Avšak má Královno! Co mi prospěje tvé milosrdenství a přízeň, kterou mi projevuješ, jestliže svou vlastní vinou zahynu? Ačkoliv byla doba, kdy jsem tě nemiloval, přece tě nyní po Bohu miluji nade všechno. Nedopouštěj prosím, abych se kdy více odloučil od tebe a od mého Boha, který mi tvým prostřednictvím prokázal tolik milosrdenství. Lásky nejhodnější pomocnice moje! Nedopušť, abych tě měl někdy ustavičně nenávidět a zlořečit ti v místě zavržení. Mohla bys to snést? Mohla bys to vůbec vidět, aby jeden z tvých služebníků, který tě miluje, byl zatracen!? O Maria! Co mi k tomu řekneš? Měl bych snad zahynout? Ano, ovšem že zahynu. Pokud tě opustím! Ale, jak bych se toho mohl vůbec odvážit? Jak bych mohl zapomenout na lásku, kterou ke mně chováš? Ten, kdo se ti s věrnou láskou odevzdává a k tobě se utíká, ten nikdy nezahyne. Milá moje Matko! Neponechávej mne prosím sobě samému, sic vběhnu do záhuby. Dej, ať se vždy zase ukryji pod tvůj mateřský plášť. Zachovej mě! Má naděje! Ochraň mě od pekelné propasti! Nejprve však ale od hříchu; neboť jedině on mě může uvrhnout do pekla. Amen¹.

---

¹ 1x denně mohou získat odpustky 300 dní všichni zbožní křesťané, kteří se s kajícím srdcem pomodlí tuto modlitbu a třikrát Zdravas Královno atd. (Pius VII. dne 15. května 1821). Kdo by se takto modlil denně po celý měsíc, získá za obvyklých podmínek odpustky plnomocné v den, který si zvolí (může je rovněž přivlastnit duším v očistci).